

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Det Europæiske Civilretlige Atlas](#) > [Bruxelles I-forordningen \(omarbejdet\)](#) > [Estonia](#)

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet)

Estland

Estland

FIND KOMPETENTE DOMSTOLE/MYNDIGHEDER

Søgeværktøjet nedenfor vil hjælpe dig med at finde den eller de domstole/myndigheder, der er kompetente for et specifikt europæiske retligt instrument. Vi har gjort alt for at sikre, at resultaterne er så nøjagtige som muligt, men der kan være exceptionelle sager om fastlæggelse af kompetence, som ikke nødvendigvis er dækket.

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

1) Generel beskrivelse af adcitation

Efter estisk procesret kan en tredjemand deltage i en sag, uanset om han nedlægger en særskilt påstand eller ej. En part i en retssag, der mener, at han, såfremt sagen får et for ham negativt udfald, kan anlægge en sag mod tredjemand for at frigøre sig fra en forpligtelse, der udspringer af misligholdelse af en kontrakt, eller fra en forpligtelse til at betale erstatning for en skade eller et tab, eller som har grund til at antage, at en tredjemand vil anlægge en sådan sag imod ham, kan indtil afslutningen af den indledende procedure — eller i forbindelse med en skriftlig procedure indtil udløbet af fristen for indgivelse af begæringer — indgive en begæring om adcitation til den relevante ret. Når den indledende procedure er afsluttet, kan der kun indgives en begæring om adcitation med de øvrige sagsparters eller rettens samtykke. Når den indledende procedure er afsluttet, giver retten kun tilladelse til adcitation, når der er en legitim grund til, at begæringen ikke blev indgivet inden fristens udløb, og når retten mener, at adcitationen er af interesse for afgørelsen i sagen. Retten forkynder begæringen for tredjemand, underretter modparten om begæringen og fastsætter en frist for deres fremsættelse af bemærkninger hertil. Hvis begæringen opfylder de retlige krav, og parten begrundet behovet for adcitation, indstævner retten den pågældende tredjemand. En tredjemand, der ikke nedlægger en særskilt påstand, deltager i sagen efter de gældende processuelle regler i Estland, men har ikke status som part i sagen (sagsøger eller sagsøgt). Hvis det viser sig, at tredjemand er blevet adciteret eller er indtrådt i sagen med urette, kan retten afsige en kendelse om, at vedkommende udelukkes fra sagen. En tredjemand, der ikke nedlægger en særskilt påstand, og som er blevet indstævnt, eller som indtræder i sagen til støtte for enten sagsøgers eller sagsøgtes påstand, bør som udgangspunkt støtte den berørte part, dvs. fremføre argumenter til støtte for denne part, og have en interesse i, at vedkommende vinder sagen. En tredjemand, der ikke nedlægger en særskilt påstand, kan foretage alle processuelle skridt, bortset fra dem, som kun sagsøger eller sagsøgte kan foretage. Han kan bl.a. appellere afgørelsen i sagen. En begæring, en appel eller et andet processuelt skridt, der foretages af tredjemand, har kun retsvirkning, såfremt det ikke er i strid med en begæring, en appel eller et andet processuelt skridt, der foretages af sagsøgeren eller sagsøgte, til støtte for hvem den pågældende tredjemand er indtrådt i sagen. Tredjemands frist for at iværksætte appel eller foretage andre processuelle skridt er den samme som den, der gælder for sagsøgeren eller sagsøgte, til støtte for hvem den pågældende tredjemand er indtrådt i sagen, medmindre andet er fastsat ved lov.

2) Hvad er de vigtigste retsvirkninger af retsafgørelser for personer, der er blevet adciteret?

Hvis en part har fremsat en begæring om adcitation af tredjemand, men retten ikke ønsker at indstævne denne eller helt udelukker vedkommende fra at deltage i sagen, er den pågældende tredjemand ikke bundet af den afgørelse, der træffes i sagen.

Hvis en part har fremsat en begæring om adcitation af tredjemand, og tredjemand er blevet indstævnt, kan vedkommende ikke inden for rammerne af en retssag, der anlægges i forlængelse af hovedsagen, over for sagsøgeren eller sagsøgte, til fordel for hvem han var indtrådt i sagen, påberåbe sig den omstændighed, at den afgørelse, der blev truffet i sagen, er ukorrekt, eller at sagens faktiske omstændigheder er blevet urigtigt bedømt. Hvis en part i sagen anlægger en sag mod en tredjemand, der ikke har nedlagt en særskilt påstand, idet han henviser til den tidligere sag, kan den pågældende tredjemand ligeledes fremsætte en indsigelse, som han fremsatte under sagen i sin egenskab af tredjemand, også selv om den er i strid med partens anbringender. En tredjemand kan ligeledes fremkomme med den indsigelse, at han ikke havde adgang til at fremsætte en begæring, fremføre et argument, føre et bevis eller iværksætte en appel, fordi han indtrådte eller blev indstævnt i sagen for sent, eller fordi han var forhindret heri på grund af de bemærkninger, der blev fremsat, eller de retsskridt, som blev foretaget af sagsøgeren eller sagsøgte, til fordel for hvem han var indtrådt i sagen. Han kan ligeledes fremkomme med den indsigelse, at sagsøger eller sagsøgte forsætligt eller groft uagtsomt har undladt at fremsætte en begæring, fremføre et argument, føre et bevis eller iværksætte en appel, uden at han havde kendskab hertil.

3) Har den retlige bedømmelse i hovedsagen bindende virkning?

Hvis en part har fremsat en begæring om adcitation af tredjemand, men retten ikke har indstævnt denne eller helt har udelukket vedkommende fra at deltage i sagen, er den pågældende tredjemand ikke bundet af den afgørelse, der træffes i sagen, heller ikke for så vidt angår den retlige bedømmelse.

4) Har de faktiske omstændigheder, som tredjemand ikke har haft mulighed for at bestride under sagen, eksempelvis fordi de var ubestridte mellem parterne, bindende virkning?

Tredjemand er ikke bundet af de faktiske omstændigheder, som retten har lagt til grund for sagen, hvis han ikke har haft mulighed for at bestride dem, fordi de ikke blev bestridt af parterne, eller fordi den part, til støtte for hvem han indtrådte i sagen, ikke indvilligede i, at han bestred dem.

5) Har en adcitation retsvirkninger, uanset om tredjemand indtræder i hovedsagen eller ej?

I henhold til estisk procesret kan en tredjemand adciteres eller træde ind i en sag på eget initiativ. Retten træffer afgørelse om adcitationen eller tilladelsen til at indtræde i sagen ved en kendelse. En part eller tredjemand kan anke den kendelse, hvorved retten giver tredjemand tilladelse til at indtræde i sagen, eller hvorved retten beslutter at adcitere eller ikke adcitere tredjemand eller at udelukke tredjemand fra sagen. En afgørelse fra appeldomstolen (*ringkonnakohus*) om en anke af retten i første instans' (*maakohus*) kendelse kan ikke appelleres til den øverste domstol (*Riigikohus*).

6) Påvirker adcitationen forholdet mellem tredjemand og den begærende parts modpart?

Hvis en part har fremsat en begæring om adcitation, men retten ikke har indstævnt den pågældende tredjemand, berører dette ikke forholdet mellem tredjemand og modparten til den part, der har fremsat begæringen.

Hvis en part har fremsat en begæring om adcitation af tredjemand, og tredjemand er blevet indstævnt, kan vedkommende ikke inden for rammerne af en retssag, der anlægges i forlængelse af hovedsagen, over for sagsøgeren eller sagsøgte, til fordel for hvem han var indtrådt i sagen, påberåbe sig den omstændighed, at den afgørelse, der blev truffet i sagen, er ukorrekt, eller at sagens faktiske omstændigheder er blevet urigtigt bedømt.

Adcitation af tredjemand, der ikke nedlægger en særskilt påstand, og retsvirkningerne af en sådan adcitation er reguleret i artikel 214-216 i den civile retsplejelov.

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

I Estland er det regionsdomstole.

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

I Estland er det distriktsretter via den regionsret, hvis afgørelse er blevet appelleret.

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

I Estland er det højesteret.

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formularerne vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

I Estland: Engelsk.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

I Estland: Artikel 86 i den civile retsplejelov (godsværneting), såfremt kravet ikke er knyttet til et personligt aktiv. Artikel 100 i den civile retsplejelov (anmodning om sletning af standardvilkår i en kontrakt), for så vidt sagen skal anlægges ved den ret, i hvis retskreds standardvilkårene er blevet anvendt.

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

I Estland: Artikel 212-216 i den civile retsplejelov.

Article 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

- Aftalen mellem Republikken Letland, Republikken Estland og Republikken Litauen om gensidig retslig bistand og retlige forhold, der blev undertegnet i Tallinn den 11. november 1992
- Aftalen mellem Republikken Estland og Republikken Polen om gensidig retslig bistand og retlige forhold i civile sager, straffesager og arbejdsretlige sager, der blev undertegnet i Tallinn den 27. november 1998.

■ Sidste opdatering: 17/02/2025

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.